

Ei toiseksi parasta

Sana hallussa, sp 4.11.2007

K.P.Yohannan: No Second Best

Kaikki alkoi luomisesta.

Koska Jumala on hyvä ja kaikki, mitä hän tekee, on hyvää, voimme hyvällä syyllä olettaa, että kaikki, mitä hän luo, on myös hyvää. Niinpä alussa, kun Jumala loi taivaan ja maan, kaikki oli hyvin.

Sitten jotakin meni vikaan.

Ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäisessä jakeessa todetaan, että Jumala hyvytydessään loi taivaan ja maan, mutta jakeeseen kaksi mennessä tapahtui jotakin. Meille kerrotaan, että *Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet (1.Moos.1:2)*.

Heprean termi luomiselle jakeessa yksi on "bara", mikä merkitsee juuri sitä - jokin on luotu, synnytetty tyhjästä. Sen sijaan jakeessa kaksi hepreaksa sana, joka kuvaa maata, joka on autio ja tyhjä ja peittynyt pimeyteen, on "haya", joka merkitsee tulla joksikin, sattua, tapahtua.

Mitä tämä merkitsee? Se mikä alussa oli luotu hyväksi, jotenkin muuttui pahaksi. Miten? Joukko teologisesti oppineita otaksuu, että juuri silloin Lucifer lankesi ylpeytensä vuoksi (Jes.14:11-15, Hes.28:13-18).

Ihmeellinen suunnitelma

Aikojen alusta asti me kuitenkin näemme ihmeellisen Jumalan myötätunnon, jolla hän korjaa katastrofien jälkiä. Huomattuaan, että hänen luomakuntansa olikin peittynyt pimeyteen, Jumala ei päättänyt hylätä sitä. Hän uudisti tämän planeetan, joka oli menettänyt kauneutensa.

Kun työ oli tehty, *Jumala katsoi kaikkea tekemäänsä, ja kaikki oli hyvää (1.Moos.1:31)*. Hänen luomansa maa sai uudessa muodossaan tulla hänen Poikansa morsiamen kotipaikaksi. Se ei ollut ehdottomasti enää mikään toiseksi paras paikka.

Kun mies ja nainen olivat käyneet läpi ensiesittelynsä, tapahtui toinen suuri onnettomuus. Nämä ihmisolennot, jotka Jumala oli omin käsin muovannut maan tomusta ja tehnyt omaksi kuvakseen, lankesivat Kiusaajan petokseen ja paratiisi menetettiin.

Herran enkeli asetettiin vartioimaan Edenin puutarhan porttia leimuava miekka kädessään, jotta ihminen ei voisi koskaan enää palata paratiisiin (1.Moos.3:24). Mitä Jumala tekisi nyt, kun ihmisen luomisen ainoa tarkoitus - Jumalan ystävänä oleminen - oli menetetty? No, ainakin hän antoi heille heti ihmeellisen profetian: lupauksen vaimon siemenestä, Jeesuksesta Kristuksesta, Vapahtajastamme (1.Moos.3:15).

Merkitseekö tämä sitä, että risti oli Jumalan toiseksi paras suunnitelma, koska hänen ensisijainen suunnitelmansa meni myttyyn, kun Aadam lankesi? Jos sanomme, että messiaan tulo ja joutuminen ristille (ja kaikki, mitä Jeesus sai aikaan, kun hän kärsi kuoleman) oli jokin varasuunnitelma alkuperäisen rinnalla, se olisi pilkantekoa!

Jumalan lahja - nimi kirjoitettuna *teurastetun Karitsan elämäkirjaan, hamasta maailman perustamisesta (Ilm.13:8 KR38)* - oli Jumalan ihmiskuntaan kohdistuvan rakkauden suurin ilmentys, jotain paljon suurempaa kuin Aadam saattoi kokea ennen lankeamistaan. Ja mieti tätä: alkuperäinen suunnitelma teki ihmisestä Jumalan kuvan, kun taas toinen teki hänestä Jumalan lapsen (Joh.1:12). Ei, risti ei tosiaankaan ole mitään toiseksi parasta - se on kaikkein parasta!

Alusta asti ihminen epäonnistuu jatkuvasti. Mutta me saamme nähdä, kuinka Jumala punoo mahtavasti kokoon ihmeellisen suunnitelmansa historian alkuhämäristä alkaen.

Yhä uudestaan Jumala ottaa käteensä pilalle menneet astiat ja tekee niistä ylistyksensä aiheita. Ei hän ainoastaan tee niistä entistä kauniimpia, vaan niiden kautta toteuttaa täydellisen tahtonsa. Hänen tiensä ovat todellakin meidän teittemme yläpuolella.

Miten tämä oikein on mahdollista?

Vieläkö olet ymmällä tämän kysymyksen edessä "Miten kummassa Jumala voisi toteuttaa täydellisen tahtonsa, kun minä sotkin kaiken niin totaalisti? Tarkoiton, että minä tein tahallani sellaista, mitä Jumala ei olisi halunnut minun tekevän. Miten ihmeessä tämä 'täydellinen' voisi vielä toteutua minun elämässäni?" Et ole yksin näiden kysymystesi kanssa.

Ensinnäkin, hän ei ole rajoittunut aikaan. Jumala on ikuinen. Jumalalle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä. Hän näkee sen hetken, kun me teemme elämämme virheen, ja hän näkee sen hetken, kun me seisomme hänen edessään virheettömänä morsiamena. Hän näkee syntymämme hetkeen ja samaan aikaan hän näkee meidän viimeisen henkäyksemme. Hän ei ole sillä tavalla rajoittunut, että hän näkisi kaiken vain aikajärjestyksessä. Hän ei ole samalla tavalla ajan rajoittama kuin me olemme.

Hänellä on meitä koskevia ajatuksia, jotka yltävät paljon pidemmälle kuin meidän käsityskykymme. Hän tekee työtä meidän ymmärryksemme saavuttamattomissa. Kukaan meistä ei voi täydelleen ymmärtää Jumalaa ja hänen tapojansa toimia, koska meillä on rajallinen ymmärrys. Emme yksinkertaisesti pysty siihen.

Mutta me voimme uskoa häneen. Älä lankea siihen ansaan, että voit uskoa Jumalaan vain, jos täydellisesti ymmärrät häntä. Sinun epäuskosi estää sitä muutosta tapahtumasta, minkä hän haluaa saada aikaan elämässäsi. Älä ole epäilijä, pyydän. Liitä sydämesi yhteen hänen kanssaan ja yksinkertaisesti usko.

Tämä artikkeli on otettu K.P.Yohannanin kirjasta: *When We Have Failed—What Next?* (Kun me olemme epäonnistuneet, mitä sitten?)

K.P.Yohannan © 2007

Alkuperäisen artikkelin lähteenä on käytetty verkkosivustoa www.gfa.org Julkaistu luvalla. Copyright © Gospel for Asia, 1800 Golden Trail Court, Carrollton, Texas 75006 USA.